

چکیده

.....
فرهنگ مهدویت
علی اصغر الہامی نیا
عضو هیئت علمی پژوهشکده تحقیقات اسلامی

حکومت عدل جهانی حضرت مهدی موعد عجل الله تعالیٰ فرجه در آغاز آفرینش، با اراده ذات اقدس الهی به عنوان پایان تاریخ رقم خورد و بخش نهایی اسلام راشکل داد. پیامبر اعظم (ص)، خود طراحی مهدویت را از سالهای نخست بعثت بر عهده گرفت و ضمن بیان موضوع عظیم امامت، حلقة کامل آن را نیز برای مسلمانان توضیح داد. امامان اهل بیت علیهم السلام نیز یکی پس از دیگری سیره پیامبر درباره مهدویت را بی گرفتند و فرنگ عدالت، انتظار و فرج را در میان مردم گستردند و آنان را برای عصر غیبت آماده کردند و راهکار آماده شدن برای ظهور را پیش روی آنان نهادند. در قرآن مجید نیز آیات پر شماری به بیان موضوع مهدویت پرداخته است. بدین ترتیب قرآن و عترت، فرنگ حکومت عدل نهایی را در جامعه اسلامی پایه گذاری نموده‌اند. کلید واژگان: فرنگ مهدویت، عدل، امامت، پایان تاریخ.

تبیین واژه

فرهنگ مهدویت، فرنگ حاکمیت توحید، حق و عدالت بر گستره گیتی است فرنگ آرمان شیرین زندگی در کام مستضعفان عالم، و ترسیم اصول و برنامه‌های خوب زیستن و نیل به ایده آل انسان در زندگی و حاکمیت است، طراح اصلی این فرنگ، نخست خود

خداؤند متعال است که حتی پیش از آغاز آفرینش عالم و آدم، بنیاد آن را بنا نهاد، اما چون بشر تاب و توان این همه خوبی را در زندگی ابتدایی نداشت، می‌بایست کلاس فهم معارف و عرفان و سیر و سلوک چندین هزار ساله را در محضر پیامبران بگذراند و شایستگی محصول فرهنگ مهدوی یعنی حق مطلق و عدالت مطلق را پیدا کند، همان طور که ویژگی‌ها و توانایی‌های منحصر به فرد حضرت مهدی ارواحنا فداه ایجاب می‌کرد که در میان همه انبیاء و اولیا، او برای چنین کار سترگی از سوی خداوندگریش و ذخیره شود؛ در زمان ظهور مهدی موعود -سلام الله عليه- که خداوند ذخیره کرده است او را -از باب اینکه هیچ‌کس در اولین و آخرین این قدرت برایش نبوده است و فقط برای حضرت مهدی موعود بوده است که تمام عالم را، عدالت را در تمام آن گسترش بدهد و آن چیزی که انبیا موفق نشدند به آن، با اینکه برای آن خدمت آمده بودند، خدای تبارک و تعالی ایشان را ذخیره کرده است که همان معنایی که همه انبیاء آرزو داشتند لکن موانع، اسباب این شد که نتوانستند اجرا بکنند و همه اولیا آرزو داشتند و موفق نشدند که اجرا بکنند، به دست این بزرگوار اجرا بشود. اینکه این بزرگوار را طول عمر داده خدای تبارک و تعالی برای یک همچو معنایی، ماز آن می‌فهمیم که در بشرکسی نبوده است دیگر، قابل یک همچو معنایی نبوده است.^۱

پس مهدی (ع) عصارة همه انبیا و اولیا و وارث جمله زیبایی‌های آنهاست و فرهنگ مهدویت یعنی گسترش همه خوبی‌ها برای همیشه و در همه جا و مبارزه با همه زشتی‌ها، ستم‌ها، بی عدالتی‌ها، کژیها، بداندیشی‌ها، بداخلاقی‌ها، رکودها و یاوه‌گی‌ها. فرهنگ مهدویت یعنی همه جا عدالت، همیشه حق پویی، حق گویی و حق طلبی و پرهیز از سستی، تنبیلی، کینه توزی، حسد و نالسانی.

فرهنگ مهدویت یعنی پر تواوکنی زهد و تقوا و تهذیب نفس و سیر و سلوک و معنویت بر همه زوایای زندگی بشر خاکی و پرواز دادن او تاسدۀ المتنهی و ساحل عرش الهی. فرهنگ مهدویت یعنی اعتدال اندیشه‌ها و تصحیح عقاید و اخلاق و رفتار بر اساس حق و عدالت مطلق و پایان انحراف و خرافه و کج اندیشی و بد اخلاقی و دنیاپرستی و اصلاح شدن صالحان و متخلف شدن استادان اخلاق و خالص شدن مخلصان و داد پذیر فتن دادگران؛ وقتی که ایشان ظهور کنند -ان شاء الله خداوند تعجیل کند در ظهور او - تمام بشر را از انحطاط بیرون می‌آورد، تمام کجی‌ها را راست می‌کند... الان زمین - و بعد از این، از این هم

بدتر شاید بشود - پر از جور است، تمام نفوسی که هستند انحرافات در آنها هست؛ حتی نفوس اشخاص کامل هم در آن انحرافاتی هست و لو خودش نداند، در اخلاقها انحراف هست، در عقاید انحراف هست، در اعمال انحراف هست و در کارهایی هم که بشر می‌کند انحرافش معلوم است و مأمورند برای اینکه تمام این کجی‌ها را مستقیم کنند و تمام این انحرافات را برگردانند به اعتدال.^۲

مقدمه

اعتقاد به منجی آخر الزمان - که زمین را از لوث شرک و کفر و ظلم تطهیر نماید - در واقع با فلسفه آغاز و انجام جهان گره خورده است؛ به این معنا که آغاز آفرینش به انجام آن مرتب است چراکه خداوند همه هستی را به خاطر آدمیان آفریده و فرموده است:

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا. (جائیه: ۱۳)

و آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است به سود شما رام کرد
و آدمی را نیز بدین سبب آفریده که تنها او را پیرستد؛

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّةَ وَالْإِنْسَانَ إِلَّا يَتَعْبُدُونِ. (ذاریات: ۵۶)

و جن و انس را نیافریدم جز برای اینکه مرا بپرستند.

پس هدف غایی آفرینش این بوده که آدمیان بدون مزاحمت دیگران و با خیال آسوده به پرستش الهی بپردازنند و در پرتو آن از فساد و تباہی و ستم و یا وگی بپرهیزنند، رابطه صحیح و انسانی و عادلانه با خود، خدا و دیگر پدیده‌ها برقرار سازند، پیوسته راه تکامل و ترقی را پیمایند تا به سعادت واقعی نایل آیند.

چنین آرمانی گرچه به طور جسته و گریخته به شکل فردی برای مؤمنانی اندک واقعیت پیوست، ولی هیچ‌گاه به شکل عمومی و فراگیر در هیچ جای زمین جامه عمل نپوشید و همیشه به عنوان آرزویی دست نایافتنی در دل جامعه‌های حق گرا خودنمایی کرده است و همگان در انتظار تولد آن، عمر خود را سپری کرده و هر نسلی نوید ظهور آن را به نسل آینده داده است. در جوامع دینی این وظيفة خطیر بر عهده دین نهایی - یعنی اسلام - نهاده شده و همه پیامبران امت خویش را به ظهور پیامبر آخر الزمان بشارت داده‌اند و هر چه زمان بعثت آن یگانه جهان نزدیکتر می‌شده، امید عدالت جهانی نیز در دل مردم بیشتر می‌شده است.

تا اینکه آفتاب جهانگیر اسلام طلوع کرد و خداوند در قرآن فرمود:

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْقِيَمَةِ لِيُظَهِّرَهُ عَلَى النَّبِيِّنَ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشَرِّكُونَ. (صف: ۹)

اوست کسی که فرستده خود را با هدایت و آیین درست روانه کرد تا آن را برابر هر چه دین است
فائق گرداند، هر چند مشرکان را خوش نیاید.

در این مقطع همگان باور کردند که لحظه‌های انتظار به سر آمده و زمان تحقق آرمان
نهایی انسان فرار سیده ولی پیامبر آخرالزمان نیز - گرچه زمان رسیدن به این آرزو را نزدیک
دانست - اما آن را به میلاد و ظهور «مهدی(ع)» موکول کرد که زمانی بس دراز غیبت خواهد
کرد و آرزوی انسان را برابر آورده خواهد ساخت.

معماری اسلام با اندیشه مهدویت

ویژگی جاودانی و جهانی بودن اسلام ایجاد می‌کرد که رسول اعظم(ص)، طرحی جامع و
کامل از دین نهایی ارائه دهد و چشم انداز آن را برای همگان ترسیم نماید از این رو قرآن
مجید فرمود:

ما کانْ حَمْدُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّنَ. (احزاب: ۴۰)

محمد پدر هیچ یک از مردان شما نیست ولی فرستاده خدا و خاتم پیامبران است.

سپس تأکید کرد که «خاتم انبیاء» و «دین اکمل» را بر بشریت ارائه کرده است؛

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَقْمَتْ عَلَيْكُمْ نُعْمَانًا وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا. (مانده: ۳)

امروز دین شما را برایتان کامل و نعمت خود را بر شما تمام گردانیدم و اسلام را به عنوان آیین
برای شما برگزیدم.

در پی آن فرمود:

إِنَّا أَنَا مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادِ. (رعد: ۷)

[ای پیامبر] تو فقط بیم دهنده‌ای و برای هر قومی رهبری است.

ابن عباس می‌گوید پس از نزول این آیه، پیامبر اکرم(ص) فرمود: «منذر من هستم» آنگاه

به شانه علی بن ابیطالب اشاره کرد و فرمود:

أَنَّ الْهَادِي يَا عَلَىٰ إِلَكَ يَهْتَدِي الْمُهَتَّدُونَ مِنْ بَعْدِي. ۳

ای علی، هادی تو هستی و پس از من، هدایت پذیران به وسیله تو هدایت می‌یابند.

بدین ترتیب «امامت» مکمل «انبیوت» و حافظ آن معرفی شد و در پی آن، رسول خدا(ص) سخن از دوازده خلیفه به میان آورد. جابر بن سمره می‌گوید: رسول اکرم(ص) فرمود:

لَا يَرَالُ هَذَا الْبَيْنُ عَزِيزًا إِلَى أَثْقَى عَشَرَ خَلِيفَةً فَكَبُّرُ النَّاسُ وَضَجُوا.^۴

این دین تازمانی که دوازده خلیفه آن را رهبری کنند عزیز خواهد بود. مردم باشنیدن کلام پیامبر [از خوشحالی] تکبیر گفتند و گریستند.

۲۷۰ روایت دیگر با همین مضمون در کتاب منتخب الاثر شمارش شده که به حد تواتر رسیده و از نظر شیعه و سنی این مطلب قطعی است که پیامبر نظام خلافت را ادامه دهنده خط نبوت دانسته و آنچه که مورد اختلاف قرار گرفته، روش خلافت و مصادق‌های خلفاست که دیدگاه‌های شیعه و سنی در جای خود تبیین شده است.

پیامبر برای قطعی کردن موضوع مهدویت و زدودن هر گونه تردید درباره آن فرمود:

لَوْلَا مِيقَ مِنَ الدُّنْيَا الْآيُومَ وَاجِدٌ لَطَوَّلَ اللَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ حَتَّى يَخْرُجَ رَجُلٌ مِنْ أُمَّقِي بُوَاطِئِهِ أَسْمَهُ أَنْهِي وَكُتْبَيْهُ كُتْبَنِي يَمْلأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوَارًا وَظَلَمًا.^۵

اگر از دنیا جز یک روز باقی نمانده باشد، خداوند آن روز را دراز خواهد کرد تا مردمی از امت من قیام کند که نامش چون نام من و لقبش همچون لقب من خواهد بود، زمین را پر از قسط و داد خواهد کرد همانطور که بر از جور و ستم گشته است.

شناسه نگاری مهدی (عج) پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پس از قطعی شدن موضوع مهدویت، رسول گرامی اسلام و به تبع او اهل بیت پیامبر به تبیین و شناسایی خصوصیات و ویژگی‌های مهدی آل محمد(ص) همت گماشته‌اند تا امت اسلامی از زبان رهبران واقعی و صادق خود مهدی را شناسایی کرده و فریب شیادان مدعی مهدویت را نخورند. عناوین این فصل عبارتند از:

۱. مهدی(ع)، از فرزندان فاطمه است

ام سلمه می‌گوید: از پیامبر شنیدم که فرمود: «المهدی من عترتي من ولد فاطمة». ^۶

مهدی از خاندان من و از فرزندان فاطمه است.

سپس پدران حضرت مهدی یکایک از امیر مؤمنان تا امام حسن عسکری(ع) به طور

مشخص بیان شده است. انس می‌گوید پیامبر (ص) فرمود: «ما فرزندان عبدالملک، سروران بهشتیان هستیم؛ من، حمزه، علی، جعفر، حسن، حسین و مهدی.»^۷

زید بن ثابت می‌گوید: پیامبر فرمود: «دنیا به آخر نمی‌رسد تا مردمی از فرزندان حسین (ع) رهبری افتخرا به دست گیرد و زمین را - چنانکه پراز ستم شده - پر از داد نماید.»^۸

۱۴۸ روایت با مضمون بالا در کتابهای شیعه و سنی آمده است و نیز ۱۸۵ حدیث تأکید کرده که مهدی (ع) از فرزندان امام زین العابدین (ع) است و ۱۰۳ روایت دلالت دارد که حضرت مهدی (ع) هفتمین فرزند امام باقر (ع) است و بیش از ۲۰۰ حدیث نیز تأکید دارد که امام زمان (عج) ششمین فرزند امام صادق است. همانطور که بیش از یکصد روایت، اور ازال فرزندان امام کاظم (ع) معرفی نموده است و ۹۸ حدیث گویای آن است که حضرت مهدی پنجمین فرزند امام هفتم است، ۹۵ روایت نیز تصریح دارد که چهارمین فرزند امام رضا (ع) است و ۹۰ حدیث نیز گویای آن است که سومین فرزند امام جواد است و ۹۰ حدیث می‌گوید از نسل امام دهم و ۱۴۶ حدیث بر اینکه دومین فرزند آن حضرت است و ۱۴۷ روایت نیز به صراحت اعلام می‌دارد که فرزند بلافضل امام حسن عسکری (ع) است.^۹

۲. آنچه خوبان همه دارند تو تنها داری

حضرت حجة بن الحسن العسکری (ع) وارث همه صفات و خصال و فضائل و علوم و معجزات انبیا و اولیای الهی است. سعید بن جبیر می‌گوید: از امام زین العابدین (ع) شنیدم که فرمود: «حضرت قائم (ع) هفت سنت از هفت پیامبر دارد؛ از حضرت آدم و نوح طول عمر، از حضرت ابراهیم، مخفی بودن ولادت و زندگی مخفیانه، از حضرت موسی، بیم و غیبت، از حضرت عیسی، عقاید گوناگون مردم پیرامون او، از ایوب، گشایش پس از گرفتاری و از حضرت محمد (ص) قیام باسلحه را به ارث برده است.»^{۱۰}

۳. تشدید انتظار فرج

پیامبر و امامان معصوم بدون استثنای گاه و بیگاه بحث مهدویت را مطرح و پیرامون آن داد سخن می‌دادند و به طور پیوسته چراغ امید و انتظار را در دلهای مردم روشن نگه می‌داشتد.

جابر بن عبد الله انصاری می‌گوید: رسول خدا (ص) فرمود:

الْمَهْدُىٌ مِّنْ وُلْدِي اَنَّهُ اَبْصَى وَ كُتْبَتْ كُتْبَيْ أَشْبَهُ الثَّالِثِ بِ خَلْقًا وَ خُلْفًا تَكُونُ لَهُ غَيْبَةٌ وَ حِيزَةٌ

تَضَلُّلٌ فِيهَا الْأَمْمُ ثُمَّ يَقْتُلُ كَالثَّيْهَابِ الثَّاقِبِ يَمْلأُ عَذْلًا وَ قِسْطًا كَمَا مَلَأَتْ جَوْزًا وَ ظُلْمًا.^{۱۱}

مهدی از فرزندان من است، نامش نام من و لقبش لقب من و از نظر اخلاق و شکل و شمایل شبیه ترین مردم به من است. غیبت و سرگردانی ای دارد که بسیاری از مردم در آن گمراه می شوند. آنگاه چون شهاب آسمانی سر می رسد و زمین را - پس از آنکه پرازستم و بیداد شده - سرشار از عدل و داد می کند.

امیر مؤمنان(ع) پس از بازگشت از جنگ نهروان، برخی از حوادث آینده را پیش بینی کرد آنگاه فرمود:

ذَاكَ أَمْرُ اللَّهِ وَ هُوَ كَائِنٌ وَقَاتِلٌ مَرْجِعًا فَيَا أَيُّوبَ الْإِلَامَاءِ مَنِ تَتَنَظَّرُ؟ أَنْشِرْ بِنَصْرِ قَبِيبِ مِنْ رَبِّ
رَجْمِ فَيَابِي وَ أَمْمِي عِدَّةٌ قَلِيلَةٌ أَنْهَاكُمْ فِي الْأَرْضِ مُجْهَوْلَةً.

آنچه گفتم فرمان خداست و در وقتی خوشی رخ می دهد. ای فرزند بهترین کنیزان تاکی باید انتظار بکشی؟ به تو مژده پیروزی نزدیک از جانب پروردگار مهربان می دهم! پدر و مادرم فدای گروه اندکی که نامهایشان در زمین ناشناس است^{۱۲}

امام رضا از پدرانش از امام حسین از برادرش امام حسن از امیر مؤمنان علیهم السلام نقل می کند که رسول اعظم(ص) فرمود:

لَا تَقُومُ الساعَةُ حَتَّى يَكُوْمَ ثَالِمُ الْحَقِّ مِثْا وَ ذَلِكَ جِينَ يَأْذَنُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ، مَنْ تَبِعَهُ تَجْبَنَ مَنْ
خَلَقَ عَنْهُ هَلَكَ، أَللَّهُ أَللَّهُ عِبَادُ اللَّهِ فَأَتُؤْهُ وَ لَوْ حَبْوَأْ عَلَى التَّلَاجِ فَإِنَّهُ خَلِيقَ اللَّهِ وَ خَلِيقَتِي.^{۱۳}

rstaxiz برپا نمی شود تا قائم حق ما قیام کند در هنگامی که خدای بزرگ اجازه بدهد. هر کس از او پیروی کند نجات یابد و آن که روی بگرداند نابود شود. ای بندگان خدا، شما را به خدا گردش حلقه زنید گرچه با سینه خیز رفتمن روی برف باشد به سویش بستایید که او جانشین خدا و جانشین من است.

امام سجاد(ع) نیز پس از شهادت سیدالشهداء(ع) و فضای بس نامید کننده سال ۶۱ هجری و حتی در زمان اسارت و ورود به دمشق، موضوع مهدی و ظهور و پیروزی او را مطرح می کند و در خطبه معروف خود می فرماید:

وَ مِنَا رَسُولُ اللَّهِ وَ وَصِيهٌ وَ سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ وَ جَعْفَرُ الطَّيَّارُ فِي الْجَتَّةِ وَ سِبْطًا هَذِهِ الْأُمَّةُ وَ الْمَهْدُوُ
الَّذِي يَقْتَلُ الدُّجَالَ.^{۱۴}

پیامبر خدا و وصی او و [حمزه] سیدالشهداء و جعفر - که در بهشت پرواز می کند - و دو سبط این امت و مهدی، کشیده دجال، از ما هستند.

ذکر و یاد مهدی(ع) در سیره پیامبر و امامان علیهم السلام به شکل یک سنت مداوم جلوه گر شده و همه آنان بدون استثنای گویا خود را موظف می دانستند که زیر ساخت های مهدویت را در اذهان مسلمانان پی ریزی و محکم سازند و جامعه اسلامی هیچ زمانی بدون مهدویت به حرکت خویش ادامه ندهد، چرا که همان گونه که اسلام، به مثابه هدف نهایی همه انبیا و ادیان و کتب آسمانی و نقطه اوج پیروزی جوامع دینی جلوه گر شد، مهدویت نیز به مثابه هدف غایبی اسلام و چشم انداز نهایی پیروزی جامعه متدين و خط توحید بر همه مکاتب غیر الهی و الحادی و بشری منهای دین است. از این رو باید بسان تابلوی نورانی فراراه اسلامیان، فروزان و راهنما باشد و به همگان نوید امید و نیل به سر منزل مقصود دهد و همواره شوق انتظار مؤمنان را نسبت به عدالت نهایی افزون کند.

فرهنگ سازی ظهور به اندازه ای برای پیشوایان معصوم در خور اهمیت بود که گاه ساعتها آنان را به خود مشغول می ساخت و گاه شوق انتظار ایشان را نیز به گریستن وا می داشت؛ اصیغ بن نباته می گوید: روزی خدمت امیر مؤمنان(ع) شرفیات شدم. دیدم، خطوطی بر زمین نقش می کند و در حال اندیشه است. پرسیدم: ای امیر مؤمنان، آیا به زمین علاقه پیدا کرده ای؟ فرمود: نه به خدا سوگند! نه به زمین و نه به دنیا حتی برای یک روز هم علاقمند نشده ام اما به یازدهمین نو هام می اندیشم که از نسل من خواهد بود و او «مهدی» است و زمین را پس از آنکه از ستم و نارو انباشته شده پر از داد خواهد کرد.^{۱۵}

سدیر صیرفى می گوید: روزی من و مفضل و ابوبصیر بر امام صادق(ع) وارد شدیم، مشاهده کردیم روی خاک نشسته و چون ابر بهاری در فراق حضرت مهدی(ع) گریه می کند و بی تاب است به گونه ای که همه ما شگفت زده و مبهوت شدیم.^{۱۶}

دعلب بن علی خزاعی قصيدة معروف «مدارس آیات» را در خراسان برای امام رضا(ع) انشاد کرد تاریخی به:

يَسْعُونَ عَلَى إِسْمِ اللَّهِ وَالْبَرَكَاتِ	خُرُوجُ اِسْمَاءِ لَا مُحَالَةَ لَازِمٌ
وَيَجْزِي فِينَا كُلُّ حَقٍّ وَ باطِلٍ	يُمْيِّزُ فِينَا كُلَّ حَقٍّ وَ باطِلٍ

حضرت ثامن الحجج باشیدن این ابیات به شدت گریست و فرمود: «ای دعلب روح القدس به زبانت سخن گفته است». آنگاه سخنانی درباره امام زمان(عج) ایراد فرمود.^{۱۷}

موضوع جالب‌تر آن که حضرت بقیة الله ارواحنا له الفدا خود نیز برای ظهور لحظه شماری می‌کند.

عبدالله بن جعفر حمیدی می‌گوید: از محمد بن عثمان - دومین سفیر خاص امام زمان - پرسیدم: آیا تاکنون حضرت صاحب الامر را مشاهده کرده‌ای؟ پاسخ داد: آری و آخرین باری که به زیارت‌ش نایل شدم، در مسجد الحرام بود که از خدا چنین درخواستی داشت: «اللَّهُمَّ أَنْجِلِنِي مَا وَعَدْتَنِي»^{۱۸} خدایا آنجه را به من و عده داده‌ای هر چه سریعتر عطایم فرما!

قرآن و مهدویت

این موضوع، کتاب‌های مستقلی را به خود اختصاص داده^{۱۹} و بیانگر آن است که قرآن نیز با به پای اهل بیت علیهم السلام به موضوع مهدویت پرداخته و آیات گوناگونی به شکل صریح یاکنایی، آن را مطرح کرده‌اند. این آیات به دو گروه تقسیم می‌شوند؛ الف - گروهی که لزوم حجت الهی را برای همیشه اثبات می‌کند، مانند این حدیث: «إِنَّ جَاعِلًا فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً» (بقره: ۳۰)؛ من حتماً قرار دهنده جانشین [برای خود] در زمین هستم. که صفت فاعلی جاعل، دلالت بر استمرار دارد و زمین هرگز از خلیفة الهی تهی نخواهد ماند چنانکه مفسران واقعی قرآن فرموده‌اند:

لَوْ خَلَّتِ الْأَرْضُ سَاعَةً وَاحِدَةً مِنْ حُجَّةِ اللَّهِ لَسَاخَتِ يَأْهِلُهَا^{۲۰}

اگر زمین یک لحظه از حجت الهی تهی شود، اهله را فرو می‌برند

و آیه «اَنْفَأْتَ مِنْذُرَ وَ لَكُلُّ قَوْمٍ هَادِئَ» (رعد: ۷) که منظور از هادی همان امام معصوم است.

ب - گروهی از آیات نیز مضمونی دارند که جز با مسئله مهدویت و تشکیل حکومت جهانی اسلام در زمان ظهور با هیچ زمان دیگری مطابقت ندارد. از جمله این آیات شریفه: ۱. هو الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينَ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَ عَلَى الْدِينِ كُلَّهُ وَلُوْكَرَهُ الْمُشْرِكُونَ.

(صف: ۹)

اوست کسی که فرستاده خود را با هدایت و دین درست روانه کرد تا آن را بره چه دین است فائق گرداند گرچه مشرکان را خوش نیاید.

همگان به خوبی می‌دانند که دین حق - اسلام - هنوز بر همه ادیان فائق نیامده و جهانی

نشده است، بنابراین زمانی خواهد آمد که این وعدة الہی تحقق یابد و آن زمان، زمان ظهور حضرت قائم آل محمد است.^{۲۱}

۲. و نرید ان نمن علی الذین استضعفوا فی الارض و نجعلهم ائمۃ و نجعلهم الوارثین. (قصص: ۵)

ومی خواهیم برکسانی که در زمین فروdest شده‌اند منت نهیم و آنان را پیشوایان [مردم] گردانیم و ایشان را وارث [زمین] کنیم.

امام صادق(ع) فرمود:

رسول خدا(ص) به علی، حسن و حسین علیهم السلام نگاه کرد و فرمود: «شما مستضعفان پس از من هستید.

مفضل بن عمر می‌گوید: از امام صادق(ع) پرسیدم مفهوم سخن پیامبر چیست؟ فرمود:

«مفهومش این است که شما پس از من، امامان مردم هستید. سپس آیه بالا را تلاوت کرد و فرمود: «این آیه تاقیامت درباره ما جریان دارد»^{۲۲}

۳. و قاتلوهם حق لا تكون فتنة و يكون الدين كله لله. (انفال: ۳۹)

و با آنان بجنگید تافتهای بر جای نماند و دین یکسره از آن خداگردد.

این آیه نیز چشم انداز حکومت جهانی اسلام را ترسیم می‌کند و باید روزی تحقق یابد و همه مردم تابع دین حق الہی - اسلام - نشوند. زراره از امام صادق(ع) چنین نقل می‌کند:

تأویل این آیه هنوز رخ نداده است؛ آن گاه که قائم مقایم کند، همگان خواهند فهمید که

تأویل این آیه چیست؟ اکار رواج دین محمد(ص) به جای خواهد رسید که دیگر هیچ مشرکی

بر روی زمین باقی نخواهد ماند.^{۲۳}

- داستان حضرت عیسی(ع) و حضرت در قرآن مجید، مؤیدی بر زنده بودن و طول عمر

حضرت مهدی(ع) است. امام صادق(ع)، تنها دلیل زنده ماندن حضرت حضرت(ع) را استدلال بر وجود و درازی عمر حضرت بقیة الله دانسته می‌فرماید:

خداآنند، عمر خضر - بنده صالح - رانه برای نبوت و نه برای کتاب و شریعتی طولانی کرده و نه

برای امامت و اطاعت خاصی، بلکه چون در علم خدا این قضیه قطعی بود که عمر حضرت

قائم(ع) طولانی باشد و غیبت دراز داشته باشد، و نیز می‌دانست که برخی از مردم چنین

عمری را انکار خواهند کرد، عمر طولانی به حضر عطا کرد تا بتوان با آن بر عمر طولانی

حضرت قائم استدلال کرد و منکران را مجاب نمود و حجت خدا بر آنان کامل شود.^{۲۴}

همان طور که در روایت شریف یاد شد، هر مسلمانی که اعتقاد به قرآن و سوره کهف و داستان حضرت خضرر (ع) داشته باشد و به یقین بداند که آن بنده صالح خدا - طبق اجماع و اتفاق همه مسلمانان - زنده است، دیگر نمی تواند حیات وجود نازنین حضرت مهدی (ع) را به دلیل عدم امکان عمر طولانی انکار کند. بر این اساس در حیطه برون مرزی اسلام هیچ کس منکر وجود حیات مبارک حضرت بقیة الله نیست و اگر هم فرد یا گروهی در چنین مسئله مورد اتفاق تردید کند، قطعاً بر خلاف اجماع مسلمانان به بیهوده گویی و انحراف گرفتار شده و حتی از نظر قرآن و اعتقاد صحیح مسلمانان منکر یکی از ضروریات اسلام گشته که باید از یاوه پویی، توبه کند.

اما در حیطه برون مرزی، برای معتقدان به تورات و انجیل و دیگر کتابهای آسمانی، زنده بودن حضرت مسیح (ع) و ظاهر شدن او در آخر الزمان نیز حجت قاطع بر حیات و طول عمر حضرت بقیة الله است؛ چرا که جهان دینی خارج از اسلام امروزه وارد هزاره سوم میلاد حضرت مسیح شده و همه آنها اعتقاد دارند که آن حضرت اینک زنده است و روزی ظهور خواهد کرد. به آنان نیز گفته می شود. اگر امکان دارد که یکی از بندگان خدا - حضرت عیسی - عمر دو هزار ساله داشته باشد، چرا همین موضوع - یعنی عمر هزار و چند ساله درباره یکی دیگر از بندگان خاص خدا - حضرت مهدی (ع) - امکان نداشته باشد؟ پس همان طور که عمر طولانی حضرت خضر برای مسلمانان، حجت قاطع بر وجود حضرت مهدی است، عمر طولانی حضرت مسیح در میان غیر مسلمانان همین نقش را دارد.

پortal jamey-e-ilm-e-azan

۴. آمادگی برای غیبت

آماده ساختن جامعه اسلامی برای دوره طولانی غیبت حضرت مهدی (ع) نیز در موضوع مهدویت، جایگاه خاص خود را داشت و اهل بیت علیهم السلام گاه و بیگاه به تناسب شرایط آن روز جامعه، بحث غیبت را مطرح می کردند تا مردم ضمن اطلاع از چگونگی آن، کم کم آمادگی عدم حضور رهبری الهی را پیدا کنند.

هر روی از امام رضا از پدرانش از رسول اعظم (ص)، نقل می کند که فرمود:

وَالَّذِي يَعْنِي بِالْحَقِّ يَتَبَرَّأُ لِيَغْبَنَ الْقَائِمُ مِنْ وَلَدِي يَعْهِدُ مَعْهُودَ إِلَيْهِ مَنِّي حَقَّ يَقُولُ أَكْثَرُ النَّاسِ مَا لِلَّهِ فِي آلِ مُحَمَّدٍ حَاجَةٌ وَيَشْكُّ أَخْرَوْنَ فِي وِلَادَتِهِ فَمَنْ أَذْرَكَ زَمَانَةَ فَلَيَسْتَكِنْ بِدِينِهِ.^{۲۵}

به کسی که مرا بحق نوید دهنده مبعوث فرمود سوگند! قیام کننده از فرزندان من حتماً بر اساس پیمانی که از من به وی می‌رسد، [مدتی طولانی] از دیده‌ها غایب خواهد شد. تا اینکه بیشتر مردم [از ظهرورش نامید گشته] گویند خداوند دیگر نیازی به آل محمد ندارد و عده‌ای در تولدش تردید می‌کنند. هر کس آن زمان را دریابد باید بر دینش محکم بچسبد. ثابت ثعالی از امام سجاد از امام حسین از امیر مؤمنان علیهم السلام نقل می‌کند که در تفسیر آیه «وَ جَعَلَهَا كَلِمةً باقِيَةً في عَقِيْهِ لَعَلَّهُمْ يَرَجِعُونَ»^{۲۶} فرمود:

این آیه درباره ماناژل شده و خداوند امامت را تاقیامت در نسل حسین(ع) قرار داده و قائم ما دو دوره غیبت دارد که یکی از آنها طولانی تر است و جز کسی که ایمان قوی و معرفت صحیح دارد در آن ثابت قدم نمی‌ماند.^{۲۷}

ملاحظه می‌فرمایید که موضوع غیبت - حتی نوع آن - از زبان پیامبر و علی علیهم السلام و در صدر اسلام همراه اصل مهدویت مطرح می‌شود تا فرهنگ ناجی آخرالزمان و نظریه «پایان جهان» در سالهای آغازین دین نهایی در جهان و به ویژه در جامعه دینی و حقیقت طلب نهادینه گردد و همگان با بدیده آسمانی «ظهور منجی نهایی» به طور کامل و همه جانبه آشنا شوند. همین طور رهبران معصوم یکی پس از دیگری، این فرهنگ سازی را ادامه داده‌اند و همه آنها بدون استثنای «غیبت معصوم آخر» سخن به میان آورده‌اند و جامعه را برای پذیرش آن آماده کرده‌اند و هر چه به زمان غیبت نزدیک‌تر شده‌اند، آماده سازی نیز شتاب بیشتری گرفته و کاملتر شده است و کاهش حضور امام هادی و امام عسکری در میان مردم نیز در این راستا قابل دقت است.

گفتنی است که غیبت، یک رخداد ناخواسته و تنها برای در امان ماندن از اذیت و قتل نیست، گرچه از ملزومات آن هست، بلکه رمزی از رموز الهی و یکی از اسرار نهان و سنتی از سنن خداد است. این موضوع در گفتگوی عبدالله بن فضل هاشمی با امام صادق(ع) این‌گونه بیان شده است:

- امام صادق(ع): صاحب الامر حتماً باید غیبت داشته باشد که هر یاوه گرایی در آن به تردید بیفتند.

- عبدالله بن فضل: فدایت شوم! علت آن چیست؟

- برای امری که ما اجازه آشکار کردنش را نداریم.

-اگر امکان دارد حکمت غیبت را بیان فرماید؟

-حکمت غیبت ایشان همانند حکمت غیبت حاجت‌های الهی پیشین است، چهره واقعی حکمت غیبت جز پس از ظهور آشکار نخواهد شد همچنانکه چهره حکمت آنچه خضر انجام داد آشکار نشد جز پس از اتمام آنها و رسیدن وقت جدایی موسی و خضر. ای پسر فضل، بحث غیبت، امری الهی و رازی از رازهای او و موضوعی غیبی است و ما چون می‌دانیم که خدای بزرگ، حکیم است، تصدیق می‌کنیم که همه کردار و گفتار او نیز حکیمانه است گرچه علتش برای ما معلوم نباشد.^{۲۸}

بنابراین، امامان علیهم السلام با مسئله غیبت به مثابه یک سنت و راز مرموز الهی برخورد می‌کردند و همین اهمیت، سبب می‌شد که بدان اهتمام ویژه بورزنده و مردم را نیز در حد امکان به گونه‌ای آشنا سازند که هیچ تردیدی نسبت به مسئله غیبت باقی نماند. بیان چیستی غیبت، مدت آن، انواع آن، چگونگی زندگی حضرت مهدی (عج) در زمان غیبت، وضعیت رهبری مردم، نحوه تماس با امام غایب، شرایط ظهور، وضعیت جهان در زمان غیبت و ظهور، چگونگی ظهور، وضعیت دوست و دشمن در آن زمان و صدھا عنوان دیگر، موضوعاتی است که از سوی امامان اهل بیت به شکل اساسی بدان پرداخته شده و فرهنگ مهدویت را رقم زده است، بسیاری از عناوین یاد شده در طول بیش از هزار ساله غیبت، بارها به شکل مستقل مورد کنکاش و پژوهشگران قرار گرفته و رساله یا کتابی را به خود اختصاص داده است و اینک صدھا کتاب و هزاران مقاله پیرامون مهدویت به رشته تحریر درآمده و زینت بخش محافل علمی و کتابخانه‌ها شده است.

بنابراین باید گفت تدبیر و دوراندیشی پیامبر و امامان معصوم پیرامون آینده جهان اسلام به طور صد درصد موقیت‌آمیز بوده و نه تنها جامعه اسلامی در نیمة اول قرن چهارم -که غیبت صغیری آغاز شده- بلکه در طول دوازده قرن دیگر نیز به راحتی مسئله غیبت را درک و هضم کرده و هیچ گاه گرفتار بحران رهبری نشده است. جمیل بن دراج از امام صادق از پدرانش از علی علیهم السلام نقل می‌کند که فرمود:

الإِسْلَامُ وَ السُّلْطَانُ الْعَادِلُ أَخْوَانٌ لَا يَضْلُّعُ وَأَيْدُهُمْ لَا يَصْاحِبُهُ، الْإِسْلَامُ أَسْلَمُ وَ السُّلْطَانُ الْعَادِلُ خَارِسٌ، مَالًا أَسْلَمَ لَهُ فَتَهْمَمُ وَ مَالًا خَارِسٌ لَهُ فَضَائِعٌ فَلِذِلِكَ إِذَا رَجَلَ قَاتِلًا لَمْ يَبْقَ أَنَّرَ مِنَ الإِسْلَامِ وَ إِذَا لَمْ يَبْقَ أَنَّرَ مِنَ الْإِسْلَامِ لَمْ يَبْقَ أَنَّرَ مِنَ الدُّنْيَا.^{۲۹}

اسلام و پادشاه دادگر دو برادرند که یکی بدون دیگری دوام نمی‌یابد؛ اسلام، اساس و پادشاه عادل نگهبان است؛ آن چه اساس نداشته باشد منهدم می‌گردد و آن چه نگهبان نداشته باشد تباہ می‌شود به همین دلیل اگر قائم ما کوچ کند اثری از اسلام نمی‌ماند و اگر اثری از اسلام نماند دیانیز نابود می‌شود.

فرج انتظار

مؤمنان راستین گرچه از هجران آن دلبر سفر کرده، چشمی گریان و دلی نالان و سینه‌ای سوزان دارند، اما هرگز فراغ و هجران را بهانه بی خیالی و خالی کردن شانه از زیر بار مسئولیت نکرده‌اند بلکه با رهنمودهای اهل بیت علیهم السلام در انتظار فرج نهایی، چون مرغ بسمل بال بال می‌زنند و می‌سرایند:

نعمیم تو نه از آن است که سیر گردد و جان مرا
به خوان تو باید هزار حلق و دهان
راست ملامت نه لطف راست کران
بیاکه آب حیاتی و بنده مستسقی نه بنده
میان بحر مطلق تویی و من ماهی
بیاکه بحر توست یکی قطره آب خاک آلود
ز بحر توست یکی آفتار و من ذره
که جان شدست به پیش جماعتی بی جان بیا
بیاکه تویی آفتار و من ذره
اما همین انتظار فرج در بستری سازنده و پویا خود به «فرج انتظار» بدل گشته و همان طور

که فرمودند: «إِنَّتِظَارَ الْفَرَجِ مِنَ الْفَرَجِ»^{۳۱} پیام به خوبی دریافت شد و پیروان اهل بیت، وظیفة زمان حضور را به دوران غیبت سرایت دادند و بخش مهمی از آنچه را که قرار است پس از ظهور تحقق باید در زندگی خویش پیاده نمودند که این خود از پویایی و حیات‌بخشی فرهنگ مهدویت سرچشمه گرفته و جاذبه و حقانیت امام غایب، پیش از ظهور نیز دلباختگان خود را به صحنه سازنده‌ی و تکاپو کشانده است و اینک جلوه‌هایی از آن حضور پرشکوه.

۱. مدرسه اهل بیت علیهم السلام همواره با تلاش و مجاهدت علمای ستრگ شیعه فعال و پر رونق بوده و آتش خشم و غصب دشمنان و سیاه‌چال‌های مخوف سلاطین و خلفای ستمگر هرگز نتوانسته آن را به رکود یا انهدام بکشاند و شیعیان راستین در همه عرصه‌های علمی - نه پایه پایی دیگران - بلکه همواره فعالتر و پیشتازتر حرکت کرده‌اند و آوازه علم و

عرفان و اخلاق و فلسفه و تفسیر و دیگر علوم اسلامی شان سرتاسر جهان را درنوردیده و امروزه کمتر منطقه‌ای در دنیا یافت می‌شود که از مرام و مکتب اهل بیت بی خبر باشد.

۲. شیعه با مرام مهدویت، زرین ترین صفحات تاریخ سیاسی بشر را رقم زده و با چشم دوختن به حکومت جهانی آل محمد(ص) با هیچ حکومتی سر سازش نداشته و هرگز ننگ پذیرش طاغوت را بر پیشانی بلند خویش نهاده است و برای حفظ این آبرومندی بهای سنگینی نیز پرداخته است و قتل و تبعید و شکنجه و قهر و غصب ستمگران را هم به جان خریده است.

۳. پرچم عدالت خواهی - آن هم به سبک و روش اهل بیت علیهم السلام - همواره بر دوش منتظران فرج در اهتزاز آمده و چشم انتظاران عادل آل محمد (ص) همواره صلای داد در داده‌اند و بر طبل رسوابی بیداد کوبیده‌اند، با ستمگران به نبرد ایستاده‌اند و ستم دیدگان را به غمخواری نشسته‌اند و با روغن جان خویش، چراغ عدالت را به سو سوزدن نگه داشته‌اند.

۴. شیعه بر اساس «قومی که در انتظار مصلح به سرمی برد باید خود صالح باشد» همواره با فساد و تباہی و بی اخلاقی و اباحتی گری مبارزه کرده، در دنیا پر رونق زشته‌ها، خوبی‌هارا پاس داشته، در بازار مکاره ضد ارزشها، خریدار ارزشها بوده و در وانفسای فحشا و منکرات، همیشه پاسدار پاکی و نزاکت شده و فرشته گونه در برابر دیوهای آلدگی، آراستگی را صیانت نموده است تا اینکه این زحمات طاقت فرسا در انقلاب اسلامی ایران به بار می‌نشینند و منتظران واقعی فرج مصلح نهایی، حکومتی را تشکیل می‌دهند که زمینه ساز حکومت نهایی اسلام باشد؛ به تعبیر امام راحل (ره):

ما با خواست خدا دست تجاوز و ستم همه ستمگران را در کشورهای اسلامی می‌شکنیم و با صدور انقلابمان - که در حقیقت صدور انقلاب راستین و بیان احکام محمدی(ص) است - به سیطره و سلطه و ظلم جهانخواران خانم می‌دهیم و به یاری خدا راه را برای ظهور منجی ۳۲ مصلح کل و امامت مطلق حق امام زمان ارواحنا فداه هموار می‌کنیم.

مسلمانان با چنین اندیشه‌ای به طور قطع به ساحل فرج نایل گشته‌اند، خواه امامشان در میانشان باشد خواه غایب از نظر باشد؛ چنانکه بدون آن هیچ گاه به ساحل نجات راه نخواهند یافت. محمد حنفیه از امیر مؤمنان(ع) نقل می‌کند که فرمود:

سَعِيْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، لَا عِدْ بَنْ كُلُّ رَعِيَّةٍ دَانَتْ بِطَاعَةٍ إِمَامٍ لَيْسَ مِنِّي وَإِنْ كَانَتِ الرَّعِيَّةُ فِي تَقْسِيمَهَا بَرَّةٌ وَلَا رَمْعَنٌ كُلُّ رَعِيَّةٍ دَانَتْ بِطَاعَةٍ إِمَامٍ مِنِّي وَإِنْ كَانَتِ الرَّعِيَّةُ فِي تَقْسِيمَهَا غَيْرُ بَرَّةٍ وَلَا رَمْعَنٌ... ۳۳

شندیدم که پیامبر خدا فرمود: خداوند بزرگ فرموده است: من حتماً رعیتی را که معتقد به امامی باشد که از سوی من نیست عذاب خواهم کرد، گرچه افراد آن ملت، خود نیکوکار باشند و به طور قطع به امتی که معتقد به امام عادل (منصوب) از جانب من باشد ترحم خواهم کرد، گرچه افراد آن امت نیکوکار و با تقوای باشند.

۵. همچنین در غربت اندیشه صواب و آسمانی و بلبشوی انحراف و خرافه، هسته پر قدرت منتظران چون دیدبانی هشیار و زیرک، به مرزبانی از حدود و ثغور عقاید صحیح و آسمانی همت گماشته و رسالت الهی خویش را پاس داشته و از هیچ قدرتی واهمه به خود راه نداده است؛

الَّذِينَ يَكْلُمُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَ يَخْشُونَهُ وَ لَا يَخْشُونَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهُ وَ كُفَّ بِاللَّهِ حَسِيبًا. (احراب: ۳۹)
کسانی که پیام‌های خدا را بالغ می‌کنند و از او می‌ترسند و از هیچ کس جز خدامی ترسند و خدا برای حسابرسی کفایت می‌کند.

نهضت نرم افزاری منتظران حضرت حجۃ بن الحسن عج الله تعالى فرجه خواهی نخواهی، انسان‌های تشنۀ حقیقت را تا حدود زیادی سیراب خواهد ساخت و آنها را به سرچشمۀ علم للدنی و خالص و حیاتبخش معصوم نهایی رهنمون خواهد کرد تا این نوید قرآنی تحقق یابد که:

وَ لَهُ اسْلَمَ مِنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ طَوْعًا وَ كَرْهًا. (آل عمران: ۸۳)

رفاهه نقل کرده که شندیدم امام صادق(ع) در تفسیر این آیه فرمود:

إِذَا قَامَ الْقَائِمُ الْمَهْدُوُيُّ لَا يَنْقِضُ أَزْضَانَ الْأَنْوَادِ فِيهَا سِقْنَادَةٌ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. ۳۴

آنگاه که حضرت قائم مهدی قیام نماید، زمینی باقی نمی‌ماند جز اینکه ندای لا اله الا الله و محمد رسول الله و از آن به گوش می‌رسد.

۶. پاسداشت مکارم اخلاقی نیز رسالت مقدسی است که همواره زینت بخش دوشهای ستگ منتظران بوده و هست و ایشان با خمیر مایه ایمان و عمل صالح و با هدف آرمانی

پیوند خاک با خدا و در مصاف با اهریمنان، گاه با خوردن خون دل و گاه با نثار خون جبین،
مانع انهدام بنيادهای اخلاقی گشته‌اند و در درازای تاریخ، مکارم اخلاقی را پاس داشته‌اند و
گلستان ارزش و انسانیت را به با غبانی ایستاده‌اند و هرگز اجازه نداده‌اند که گلهای اخلاق
بشری در برابر گردبادهای فحشا و فتنه فاسدان پژمرده گردند و این حماسه روحی نیز بخشی از
فرهنگ انتظار و فرج دولت کریمه آل محمد است. چنانکه حضرت امام صادق(ع) فرمود:
 إِنَّ لِنَادِئَةَ يُجْهِيَهَا إِذَا شَاءَ ثُمَّ قَالَ: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ الْقَاتِمِ فَلِيَسْتَطِعْ وَ
 لِيَعْتَلُ بِالْوَزْعِ وَمَحَاسِنِ الْأَخْلَاقِ وَهُوَ مُسْتَطِرٌ فَإِنْ مَاتَ وَفَاتَ الْقَاتِمُ بَعْدَهُ كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ
 أَجْرِ مَنْ أَذْرَكَهُ فَعِدُوا وَ انتَظِرُوا هَبِيشًا لَكُمْ أَيْتَنَا الصِّدَابَةُ الْمَرْحُومَةُ.^{۳۵}
 ما را دولتی است که خدا هرگاه بخواهد آن را خواهد آورد.

سپس فرمود: هر کس دوست دارد که از یاران قائم باشد باید منتظر باشد و ورع و محاسن
اخلاقی را سرلوحة خویش قرار دهد، چنین کسی منتظر (واقعی) خواهد بود و اگر از دنیا برود
و قائم پس از آن قیام کند، پاداشش مثل پاداش کسی است که ایشان را خدمت کرده است.
 بنابراین جدیت کنید و منتظر باشید ای گروه رحمت شده!

حسن ختم مقال را با عنایت حضرت بقیة‌الله به امام راحل و انقلاب اسلامی - که
انقلاب عقیده و عمل و اخلاق و نیکوست - تقدیمان می‌کنیم:
 مرحوم حاج آقای علما (از واعاظ قم) فرمود: من در رژیم پهلوی از شیوع فساد و بی‌بند و باری
خیلی نگران بودم شی در عالم خواب به من گفته شد حضرت حجت(ع) به حرم حضرت
معصومه سلام الله علیها آمده‌اند. من به حرم رفتم و خود را به آن حضرت رساندم و به ایشان
از اوضاع شکوه کردم. آن حضرت روی مبارک به طرفی کرد و فرمود: ما به ایشان دستور دادیم
 قیام کنند. من نگاه کردم دیدم آن شخص امام خمینی است!^{۳۶}

پی‌نوشت‌ها:

۱. صحیفه امام، ج ۱۲، ص ۴۸۱.

۲. همان، ص ۴۸۲.

۳. التفسیر الكبير، فخر رازی، ج ۱۸، ص ۱۴.

۴. منتخب الاثر، ص ۱۰.

۵. همان، ص ۱۵۰.

۶. همان، ص ۱۴۳. این روایت با استاد گوناگون از طرف شیعه و سنتی نقل شده (همان سند).
۷. همان، ص ۱۴۵.
۸. همان، ص ۲۰۴.
۹. همان، ص ۲۰۸ تا ۲۳۷.
۱۰. همان، ص ۳۰۰.
۱۱. بخار الانوار، ج ۳۶، ص ۳۰۹.
۱۲. بخار الانوار، ج ۳۶، ص ۳۲۲.
۱۳. معجم احادیث الامام المهدی، کورانی، ج ۳، ص ۱۰۱.
۱۴. منتخب الاثر، ص ۱۷۳.
۱۵. کمال الدین و تمام التمعه، صدوق، ص ۲۸۹.
۱۶. بخار الانوار، ج ۵۱، ص ۲۱۹.
۱۷. الغدیر، علامه امینی، ج ۲، ص ۳۵۵.
۱۸. بخار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۵۱.
۱۹. مانند: المحققة فی مانزل فی القائم الحجة السید هاشم بحرانی و الامام المهدی فی القرآن و السنة، سعید ابو معاس.
۲۰. بخار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۱۲.
۲۱. ر.ک. تفسیر نمونه، ج ۷، ص ۳۶۸ - ۳۸۹.
۲۲. المیزان، ج ۱۶، ص ۱۴.
۲۳. مجمع البيان، طبرسی، ج ۴ - ۳، ص ۸۳۴.
۲۴. منتخب الاثر، ص ۲۶۱.
۲۵. منتخب الاثر، ص ۲۶۲.
۲۶. (و او آن را در بی خود سخنی جاویدان کرده باشد که آنان (به توحید) باز گردند. (زترف: ۲۸)).
۲۷. پیایع المودة، قنروزی، ص ۴۲۷.
۲۸. منتخب الاثر، ص ۲۶۶.
۲۹. همان.
۳۰. کلیات شمس تبریزی، ص ۷۸.
۳۱. بخار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۳۱.
۳۲. صحیفه نور، ج ۲۰، ص ۱۳۲.
۳۳. منتخب الاثر، ص ۴۲۱ به نقل از کفاية الاثر.
۳۴. منتخب الاثر، ص ۲۹۳.
۳۵. الغيبة، نعمانی، ص ۲۱۰.
۳۶. روزنه هایی از عالم غیب، آیت... خرازی، ص ۴۶، انتشارات مسجد جمکران، قم.